

Arrest

nr. 171 986 van 18 juli 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Algerijnse nationaliteit te zijn, op 15 april 2016 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 9 april 2016 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van dezelfde datum tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13sexies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 20 april 2016 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 8 juni 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 juli 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat N. VANSPEYBROUCK verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De aanwezigheid van verzoeker in het Rijk werd vastgesteld ingevolge een politiecontrole op 9 april 2016 waarbij hij werkend werd aangetroffen.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging nam op 9 april 2016 de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing, die verzoeker dezelfde dag ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

*“De heer die verklaart te heten;
naam: [A.],
voornaam: [A.]
[...]
nationaliteit: Algerije*

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

uiterlijk op 09.04.2016

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

Artikel 7, alinea 1:

- *1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;*
- *3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden;*
- *8° wanneer hij een beroepsbedrijvigheid als zelfstandige of in ondergeschikt verband uitoefent, zonder in het bezit te zijn van de daartoe vereiste machtiging;*

Artikel 74/14 :

- *artikel 74/14 §3,3°: de onderdaan van een derde land is een gevaar voor de openbare orde*

*De betrokkene is niet in het bezit van een geldig identiteitsdocument en/of van een geldig reisdocument. Betrokkene is op heterdaad betrapt voor gebruikt van valse Frans documenten (rijbewijs + verblijfkaart) PV nr VU.55.L3.002974/2016 van de politie van Westkust
Geen arbeidskaart/Geen beroepskaart - PV nr VU.61.L3.00298S/2018 opgesteld door PZ Westkust”.*

Dit is de eerste bestreden beslissing.

1.3. Op 9 april 2016 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging tevens de beslissing tot het opleggen van een inreisverbod. Deze beslissing, die verzoeker dezelfde dag ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

*“Aan de heer die verklaart te heten,
naam : [A.]
voornaam: [A.]
[...]
nationaliteit: Algerije*

*wordt een inreisverbod voor 4 jaar opgelegd,
voor het grondgebied van België, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.*

De beslissing tot verwijdering van 09.04.2016 gaat gepaard met dit inreisverbod

REDEN VAN DE BESLISSING

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging, en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

*Artikel 74/11, 1, tweede lid, de beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod omdat:
1° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan [...]*

Gezien betrokkene zonder arbeidskaart/beroepskaart aan het werk was (PV nr VU.61.L3.002985/2016 opgesteld door PZ Westkust) bestaat er een risico dat hij zijn illegale praktijken verder zet.

*Betrokkene is op heterdaad betrapt voor gebruik van vals Frans documenten.
PV nr VU.55.L3.002974/2016 van de politie van Westkust.*

Het is daarom dat een inreisverbod wordt opgelegd.

Om de volgende reden(en) gaat de beslissing tot verwijdering gepaard met een inreisverbod van vier jaar.

Overeenkomstig artikel 74/11, §1, 3° alinea van de Wet 15/12/1980 heeft:

De onderdaan van een derde land fraude gepleegd of andere onwettige middelen gebruikt, teneinde toegelaten te worden tot het verblijf of om zijn recht op verblijf te behouden.

Betrokkene heeft niet getwijfeld om op illegale wijze in België te verblijven en geprobeerd om de Belgische staat te misleiden ten einde in België te kunnen verblijven. Gelet op al deze elementen, het belang van de immigratiecontrole en de poging tot fraude, is een inreisverbod van 4 jaar proportioneel.”

Dit is de tweede bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Bij wijze van exceptie werpt verweerder op dat verzoeker geen belang heeft bij de nietigverklaring van het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten. Hij stelt dat hij, ingevolge artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), in casu verplicht is om een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten te nemen en dus niet over enige discretionaire bevoegdheid beschikt. Hij zet uiteen dat hij, gelet op voormelde wetsbepaling, bij een eventuele vernietiging van voormelde beslissing, behoudens in het geval hierdoor hogere rechtsnormen zouden worden geschonden, niet anders vermag dan opnieuw over te gaan tot de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Daarnaast geeft hij aan dat verzoeker geen schending van een hogere rechtsnorm aanvoert.

2.2. De Raad merkt op dat verzoeker betwist dat in voorliggende zaak toepassing kan worden gemaakt van artikel 7, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet – verzoeker lijkt immers te willen aangeven dat hij over een recht op verblijf als familielid van een burger van de Unie beschikt –, zodat niet zonder een onderzoek van de middelen kan worden gesteld dat vaststaat dat deze wetsbepaling toepasbaar is en op verweerder de verplichting rust om, op grond van dit wetsartikel, een beslissing te nemen.

De exceptie wordt verworpen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van artikel 40bis, § 2, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Hij verschaft de volgende toelichting in zijn synthesememorie:

“Met de bestreden beslissing schendt verweester het art. 40bis § 2, 2° Vr.W 15.12.1980 naar luid waarvan [...]:

« Art. 40bis

§ 1. Onverminderd de meer voordelige bepalingen vervat in wetten of Europese verordeningen waarop de familieleden van de burger van de Unie zouden kunnen aanspraak maken, zijn de hiernavolgende bepalingen op hen van toepassing.

§ 2. Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd :

1° de echtgenoot of de vreemdeling waarmee een geregistreerd partnerschap werd gesloten dat beschouwd wordt als zijnde gelijkwaardig met het huwelijk in België, die hem begeleidt of zich bij hem voegt;

2° de partner, die hem begeleidt of zich bij hem voegt, met wie de burger van de Unie overeenkomstig een wet een geregistreerd partnerschap heeft gesloten.

De partners moeten aan de volgende voorwaarden voldoen :

a) bewijzen een naar behoren geattesteerde duurzame en stabiele partnerrelatie te onderhouden.

Het duurzaam en stabiel karakter van deze relatie is aangetoond :

- indien de partners bewijzen gedurende minstens één jaar, voorafgaand aan de aanvraag, onafgebroken in België of een ander land te hebben samengewoond;

- ofwel indien de partners bewijzen dat zij elkaar sedert ten minste twee jaar, voorafgaand aan de aanvraag, kennen en het bewijs leveren dat zij regelmatig, telefonisch, via briefwisseling of elektronische berichten met elkaar contact onderhouden en dat zij elkaar in de twee jaar voorafgaand aan de aanvraag drie maal ontmoet hebben en dat deze ontmoetingen in totaal 45 of meer dagen betreffen;

[...] »

7. Aangezien verweerster in de bestreden beslissingen concludant de verplichting oplegt om het land te verlaten en dit gepaard gaande met een inreisverbod gedurende 4 jaar.

Terwijl verweerster nochtans op de hoogte is van het feit dat concludant reeds sedert acht maanden een relatie heeft met:

Mevrouw [S.A.M.], [...] met de Franse nationaliteit
verblijvende te 8660 DE PANNE, [...]

Beiden wonen al geruime tijd samen op hetzelfde adres en hebben de intentie om met elkaar te huwen. Ondertussen werd de aanvraag ingediend bij de dienst bevolking van de Gemeente De Panne.

8. Verweerster heeft dan ook geen rekening gehouden met de specifieke omstandigheden van het geval.

Gezien artikel 74/11, § 1, eerste lid Vw. moet men immers bij het vaststellen van de duur van het inreisverbod rekening houden met de specifieke omstandigheden van elk geval.

Artikel 74/11 Vw. is een omzetting van artikel 11 Terugkeerrichtlijn 2008/115/EG. De parlementaire voorbereiding benadrukt hierover: "De richtlijn legt echter op dat men tot een individueel onderzoek overgaat (overweging 6), dat men rekening houdt met 'alle omstandigheden eigen aan het geval' en dat men het evenredigheidsbeginsel respecteert."

Artikel 74/11, §1 Vw. bevat geen motiveringsverplichting maar in dit geval kan men uit de beslissing niet afgeleiden waarom verzoeker een inreisverbod van vier jaar kreeg. Er werd geen rekening gehouden met de specifieke omstandigheden van het geval.

9. Verweerster heeft een inreisverbod van 4 jaar opgelegd en moduleert de duur niet. Daardoor geeft zij impliciet te kennen dat zij geen rekening heeft gehouden met bepaalde omstandigheden die eigen zijn aan het geval.

Zij geeft geen blijk van het doorvoeren van een individueel onderzoek. Nochtans moet verweerster wel een individueel onderzoek voeren gezien artikel 74/11, §1, eerste lid Vw.

10. De bestreden beslissingen tot het bevel om het grondgebied te verlaten en het inreisverbod van 4 jaar zijn in rechte één en ondeelbaar.

Een ernstig middel werd aangevoerd betreffende het opgelegde inreisverbod. Bijgevolg moet, als aan beide andere cumulatieve voorwaarden voor de schorsing is voldaan, de bestreden beslissing in haar geheel te worden geschorst.

De negatieve impact van het inreisverbod op de relatie van concludant met een Franse onderdaan die in België woont, is prima facie voor ieder redelijk denkend mens evident.

Temeer nu uit de beslissing niet blijkt dat met de specifieke omstandigheden van het geval rekening werd gehouden. Bovendien vloeit uit de definitie van het inreisverbod, zoals vermeld in artikel 1, 8° Vw. voort dat de territoriale werking van het inreisverbod uitgebreid wordt tot het grondgebied van alle lidstaten.

Daardoor worden de mogelijkheden voor concludant om zijn relatie met zijn Franse partner elders in de Europese Unie, in het bijzonder in Frankrijk, verder te zetten, drastisch ingeperkt worden. Dit zet de ernst van het aangevoerde nadeel extra in de verf. De mogelijkheid in artikel 74/12 Vw. om de opheffing of de schorsing van het inreisverbod te vragen is eerder theoretisch van aard. (cfr. Raad voor Vreemdelingenbetwistingen - 98.002 - 27-02-2013)”

3.2.1. Allereerst moet worden opgemerkt dat verzoeker niet aantoont dat hij gehuwd is of een overeenkomstig de wet geregistreerd partnerschap heeft gesloten met een burger van de Unie. Er blijkt derhalve geenszins dat verzoeker zou dienen te worden beschouwd als een familielid van een burger van de Unie, zoals bepaald in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° of 2° van de Vreemdelingenwet of dat verweerder voormelde wetsbepaling zou hebben geschonden door de bestreden beslissingen te nemen.

3.2.2. Verzoeker voert daarnaast aan dat verweerder niet zorgvuldig optrad aangezien hij bij het bepalen van de geldigheidsduur van het opgelegde inreisverbod geen rekening hield *“met de specifieke omstandigheden van elk geval”*, zoals bepaald in artikel 74/11, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Uit de motivering van de tweede bestreden beslissing blijkt evenwel dat verweerder wel degelijk rekening heeft gehouden met de relevante gegevens om de geldigheidsduur van het opgelegde inreisverbod te bepalen. Verweerder heeft er immers op gewezen dat verzoeker poogde op illegale wijze in België te verblijven en er niet voor terugschrok om te trachten de Belgische autoriteiten te misleiden door gebruik te maken van valse Franse documenten en concludeerde dat een inreisverbod van vier jaar om die reden proportioneel is.

In zoverre verzoeker aangeeft dat verweerder ook zijn relatie met een in België verblijvende vrouw met de Franse nationaliteit in aanmerking had dienen te nemen moet worden gesteld dat verzoeker in gebreke blijft aan te tonen dat hij enige relatie met een vrouw heeft die van die aard is dat verweerder er rekening had mee dienen te houden. Hij brengt immers slechts stukken aan waaruit blijkt dat hij niet samenwoont en waaruit geenszins kan worden afgeleid dat hij enige duurzame relatie heeft met een vrouw met de Franse nationaliteit.

Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel kan niet worden vastgesteld.

Het enig middel is ongegrond.

Verzoeker heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen kan leiden aangevoerd.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoeker.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien juli tweeduizend zestien door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK